

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 10 Februarie st. v.

Organisarea gloatelor!

Eată cea mai de căpetenie dintre ac-
tualele preocupări ale cercurilor noastre
politice.

Ce sînt gloatele aceste?

În materie de
n mult temei
odată armata
unei țeri, gloatele, în fața dușmanului
victorios, nu pot decât să sporească
miseriile războiului.

Întrebuințate însă la timpul cuvenit
pentru menținerea ordinii, pentru ajuto-
rarea oștirii eșite în campanie și pentru
incomodarea inamicului, gloatele pot să
contribue mult la succesele unui războiu.

Cu toate aceste, deși prevădute în
lege, la noi n'au fost până acum organi-
sate gloatele.

Acum deodată se stăruie pentru or-
ganisarea lor cu oare-care grabire.

Pe semne în cercurile mai bine in-
formate se prevede puțința unei con-
flagrațiuni, în fața căreia monarhia noastră
nu ar pute să rămână neutrală, de aceea
se iau din vreme toate pregătirile. Cu atât
mai bine, dacă aceste vor fi de prisos,
dar' deocamdată vorba Românului, „paza
bună ne ferește de primejdia rea“.

Însă, precum rezultă din coloanele
oficiosului „Pester Lloyd“, cercurilor
noastre guvernamentale nu le prea vine
la socoteală să înnareze țeara întregă.

„Mai este încă o împregiurare, — dice ofi-
ciosul, — care în fața vre-unei eventualități se-
rioase, ne umple de îngrijire; este delicată tema,
credem însă, că nu putem s'o ocolim, fără-că s'o
atingem. După lege pare a prevala intențiunea,
ca gloatele să se despartă în două categorii,
chiamate una după alta sub arme, mai întâiu
bărbații până la 37 și apoi bărbații până la 42
de ani. La alegerea ofițerilor se va ține seamă
și de încrederea ce-o inspiră din punct de ve-
dere politic. N'ar trebui oare să se țină seamă
de aceasta și în ceea-ce privește oamenii ce
constituie trupa? Nu sînt oare cu puțință
nise împregiurări, în care nu ar fi consult să
dăm arme în mîna unor naționalități, care sînt
primitoare pentru inspirațiuni străine, externe,
adecă dușmănesci, arme, pe care avîndu-le, ar
fi ispitite să facă mai mult rău decât bine? Nu
ne temem, că se vor repeta sciutele măcelăriri,
asupra cărora dorim și noi să se arunce vîlul
uitării și al iertării, nici nu dorim să se ivească
vre-odată temerea de un războiu civil împreunat
cu asemenea groznicii. Însă înțeleptul prevede,
și politica înțeleaptă va face chemările sub arme
a gloatelor, precum va cere trebuința, după sin-
guratecile comitate, și pentru motivul
acesta va fi de recomandat, ca până în ultimul
moment depositele de arme să fie, după puțință,
în centru, pe cât se poate de departe de peri-
ferie“.

Cu alte cuvinte: noi toți cetățenii
statului acestuia avem se dăm din roa-
dele muncii noastre bani din greu, ca să
se cumpere arme pentru oștire și pentru
gloate, dar' aceste arme să păstrează în
„centru“ și se vor împărți, când va cere
trebuința, numai între aceia, în care gu-
vernul are încredere, numai aceia pot să
iee arme în mîna lor, numai aceia au să
fie puși, ca ofițeri, în fruntea gloatelor.

Să vorbim pe față: vorba e, ca na-
țiunea maghiară să se înnareze, rămânînd
noi ceilalți, care ne aflăm mai spre „pe-
riferie“, cu mîinile goale.

Planul nu e nici nou, nici ingenios.
S'a mai făcut și alte-dăți așa, dară des-
voltarea firească a lucrurilor nu s'a îm-
pedecat prin aceasta. De aceea noi nici
că vom discuta cestiunea, dacă este lucru
drept și cuminte să li se spună chiar
de pe acum popoarelor ce se află aședate
pe la hotarele regatului ungar, că în cas
de războiu Maghiarilor din centru li se
vor da arme, ear' ele vor rămîne cu mî-
nile goale.

Cestiunea aceasta n'o discutăm.

Înțelegem ca cineva să facă așa, dar'
ca cineva să spună de mai nainte, că așa

are să facă, aceasta noi n'o putem înțe-
lege decât presupunînd poate, că nu are
de gând să și facă ceea-ce dîce că vrea.

E alta cestiunea, asupra căreia vrem
să aruncăm câteva rațe de lumină.

Este un lucru, asupra căruia nu mai
încap discuțiune, că trebuie să fie urmărit
acela, care mai ales în ajunul unui răs-
boiu pune la îndoială puterea de resis-
tență a țerii sale. Nu-i este nimenuia ier-
tat a susține, că armata țerii sale e ti-
cătoasă, rău organizată, puțin pregătită
pentru războiu, ori compusă din oameni,
care vor părăsi câmpul de luptă după prima
canonadă mai serioasă.

Pot să fie adevărate toate acestea,
dar' ele anume în ajunul unui războiu nu
se spun în gura mare, ci se îndreptează
încetul cu încetul și fără mult sgomot.

Tot atât de puțin îi este cuiva iertat
să spună în gura mare, că țeara e inca-
pabilă de rezistență și că între cetățenii
statului sînt și de aceia, care în cas de
războiu ar fi gata să facă cauză comună
cu dușmanii.

Oamenii dela „Pester Lloyd“
sciu tot atât de bine ca noi, că aceasta
nu se face, că nu trebuie, că nu este iertat
să se facă.

Căci armata monarhiei e compusă
din floarea tinerimii tuturor popoarelor din
monarhie. Și cu ce inimă ese la răs-
boiu, cu ce inimă se bate oșteanul român,
cel slovac, cel german ori cel sîrb, după-ce
chiar de pe acum i-s'a spus printr'un or-
gan oficios al guvernului, că pe când el
va sta în campanie, frații lui, rămași cu
mîna goală în fața Maghiarilor înarmați,
vor căuta să se unească cu dușmanii?

Apoi câtă încurajare e pentru duș-
manii nostri în mărturisirea, făcută chiar
în coloanele unui diar oficios, că statul
ungar n'are să se lupte numai contra lor,
ci trebuie să se organizeze spre a pute
susține lupta față cu o parte din propriii
sei cetățeni, care sînt gata de a face cauză
comună cu dînșii?!

Cine, în sfîrșit, se va mai alia cu noi,
dacă i-se spune în mod oficios, că armata
noastră și statul nostru conține elemente
accesibile pentru inspirațiuni pornite dela
dușmanii nostri?!

Cu toate aceste „Pester Lloyd“
strigă în lumea largă, că statul ungar are
chiar pe la hotarele sale elemente accesi-
bile pentru inspirațiuni primite dela ini-
micii acestui stat și că trebuie să și orga-
nizeze puterea armată astfel, ca aceste ele-
mente să nu aibă arme și să nu poată
primi nici de preste granițe.

Această mărturisire e o atât de în-
vederată lipsă de tact politic, încât nu ne
este iertat a presupune, că ea a fost făcută
fără de premeditare.

Aici trebuie să fie la mijloc o inten-
țiune cu totul deosebită de cea mărturisită.

Ear' intențiunea aceasta o găsim par'că
dacă mai cetim și cele ce se dîc în co-
loanele diarului „Pesti Napló“ asupra
organisirii gloatelor.

„Pesti Napló“ ne vorbește nu ca
în ajunul unui războiu, ci ca în ajunul
unei revoluțiuni.

„Pesti Napló“ ne vorbește despre
„Austria“ ca despre o țeară străină
și despre armata comună, „armata austriacă“,
par'că frații nostri nu ar face și ei parte
din acea armată, par'că armata aceea n'ar
fi armata noastră. „Pesti Napló“ vrea
gloate, care sînt armată națională, or-
ganisată sub steaguri naționale și cu
comandă națională.

Și cine are să fie comandantul su-
prem al acestei armate naționale? De
sigur nu Kossuth, nici vre-un al doilea
Görgey, ci Maiestatea Sa Împăratul și Re-
gele Francisc Iosif I, care comandază și
armata de honveđi și armata comună.
Cel puțin față cu dușmanii monarhia
aceasta e una, aceeași și nedespărțită.

Când cetim însă cele ce ni se spun
în „Pesti Napló“, ni-e ca și când s'ar
cere crearea unei armate menite a susține
regatul ungar și numai regatul ungar, chiar
și contra țerilor de preste Laita, chiar și
contra armatei comune, chiar și contra di-
nastiei de Habsburg-Lotharingia.

O asemenea armată nu este cu
puțință în țerile coroanei ungare, căta
vreme prelîngă Maghiari se află Români,
Slovaci, Germani și Sîrbi pe pămîntul
acestor țeri. Dăm avutul nostru și sân-
gele nostru înainte de toate pentru Mo-
narchul nostru și pentru patria noastră,
care, în fața dușmanului, nu mai e numai
Ungaria, ci monarhia.

Nu e însă, nu poate să fie vorba de
crearea unei asemenea armate, ci de com-
pletarea sistemului de apărare al monar-
chiei. Au să ni se dea și nouă arme,
pentru-că monarhia are încredere în noi,
și numai Maghiarii nu au.

Și de aceea „Pester Lloyd“, con-
secuent cu cele dîse în numărul dela
prima Ianuarie, le aduce aminte, că cel
puțin acum, în ajunul unei eventuale
conflagrațiuni, trebuie să se împace cu
gîndul, că nu le rămîne decât să și
câștige simpatiile noastre.

Numai o asemenea intențiune poate
scusa păcatul de a fi pus la îndoială ca-
pacitatea de rezistență a monarhiei chiar
acum, când ar fi poate destul să ne pre-
sentăm destul de tari, pentru-ca să ne
putem impune, fără-ca să riscăm un
războiu.

Căci războaiele se poartă numai contra
acelora, care sînt socotiți slabi.

N'ar fi isbucnit războiul dela 1870,
dacă Francezii nu i-ar fi socotit pe Ger-
mani mai slabi de cum erau, nici dacă
Germanii nu-i sciau pe Francezi mai slabi
de cum se credeau ei înșiși. Și Germania
nu s'ar fi bucurat timp de șesespedece ani
de pace și n'ar fi putut să le impună și
altora pacea, dacă prin o organizare straș-
nică a puterii sale armate și prin alianțe
bine chibzuite nu și-ar fi asigurat o po-
zițiune, în care îi putea dîce ori-și-cui:
Haid' fă războiu, dacă îți dă mîna!

Cum stăm însă noi, monarhia habs-
burgică, în fața lumii, când un diar ca
„Pesti Napló“ ne spune, că s'ar pute să
purtăm războiu și cu Germania, și cu Italia,
și cu Rusia, și cu România, ba chiar și cu
Sîrbia, cum stăm, când același diar vor-
besce despre armata monarhiei ca despre
o armată străină, cum stăm când se cere
crearea unei armate naționale, cum stăm
însă mai ales atunci, când un organ ofi-
cios spune în gura mare, că majoritatea
cetățenilor regatului ungar, întreaga „pe-
riferie“ a țerii sînt oameni, cărora nu este
oportun a le da arme, fiindcă sînt acce-
sibili pentru inspirațiuni pornite dela ini-
mici?

Cine mai ține seamă de noi, dacă sînt
adevărate aceste? mai putem noi găsi vre-un
aliat? mai putem noi să-i impunem cuiva
ceva?! mai avem vre-o trecere în lumea
aceasta, când organe autorizate spun, că
monarhia noastră a ajuns, încât n'ai decât
să-i pui fitil, ca să iee foc?!

Cu totul altfel stau lucrurile, când ne
presentăm uniți împregiurul Monarchului
nostru și împăcați între noi: atunci ori-
și-cine se gîndesce de trei ori mai nainte
de a porni războiu asupra noastră.

Aceasta și numai aceasta putea să o
voască un diar oficios, când a constatat,
că mai nainte de a organiza gloatele, mai
nainte de a ne completa sistemul de apē-
rare trebuie să ne împăcăm noi între noi,
ca să nu ne mai fie frică chiar și de noi
înșine.

Ear' dacă nu aceasta a fost inten-
țiunea, atunci e rău, de tot rău, mai rău
ca ori-și-cînd!

Gloatele.

Este în regulă, — dîce „Pesti Napló“,
— ca tot omul să pună mîna pe armă, când
patria e în pericol. Să se apere fiecare el însuși
și să nu ceară, ca alții să și jertfească vieța în
locul lui, egalitatea de drepturi să existe și în
ceea-ce privește războiul și să și găsească ex-
presiunea în egalitatea datorilor și a sarcinilor.
Sistemul de apărare general numai acum va fi
în adevăr general, după-ce se vor fi introdus gloa-
tele. Nu avem obiecțiuni principale contra acestui
lucru.

Îi recunoaștem și necesitatea. Căci, dacă
vine un inamic, contra acestuia 1,200.000 oșteni
sînt destulă apărare, dacă se dă asupra noastră
năvală din două ori mai multe părți, fie de Ita-
lieni și Germani, fie de Muscali, Români și Sîrbi,
și puterea armată se distribuie și trebuie să apărăm
hotarele lungi, atunci armata și honveđii nu sînt
destul.

Francisc Deák și Andrassy încă la 1868
au pus în lege gloatele, ca parte a sistemului de
apărare, adevă încă atunci națiunea s'a pronunțat,
ca să existe gloatele: de atunci lumea a făcut
progrese mari, giur împregiur toate statele au
introdus principiul, ca tot omul să fie soldat,
numai noi nu.

De ce nu?

Probabil pentru-că în Viena oamenii se
înstrăinau de idea armatei populare.

Ear' acum ne înstrăinăm noi de un proiect
de lege, care a fost elaborat pentru noi în
Viena. Nu de gloate ne spăriăm, ci de un
proiect de lege ca acesta, care într'un stat con-
stituțional n'ar fi iertat să i-se prezente parla-
mentului. Unui ministru responsabil nu i-se
cuvine să se prezente cu un asemenea proiect.

Deci dieta nu poate să-l voteze cu inima
curată.

De ce nu?

Fiindcă aceasta n'ue lege, ci cartă
bianca pentru guvern, — fie ministerul
acesta, fie ori-și-care altul, care va urma, — ca
să facă în timp de pace și în timp de
războiu ceea-ce va voi cu vieța și cu
sîngele întregului popor.

Nu este în acel proiect de lege decât cea
mai îngrozitoare volnicie și însărcinare. Se pune
la dispozițiunea nefermuriță a guvernului tot
omul dela 19 până la 42 ani.

Se proclamă în el absolutismul militar și
nimic mai mult.

Acest proiect de lege este un cadru gol,
o plenipotență dată guvernului, —
nu e lege.

Cine poate să afle din el, cum se vor or-
ganiza gloatele? Nu ni se spune în el. Nici
în motivare. Cum se poate cere dela națiune
să voteze ceva și să nu scie ce? Nici idea nu
poate să și facă dieta, cum au să fie acele gloate.

Vor fi ele capabile de luptă? Vor primi
pusci? Vor ave tunuri? Ori vor fi numai sa-
lahori pentru săpături de șanțuri, salahorii ar-
matei comune?

Nouă ne trebuie oaste, eară nu reserve su-
plementare. Noi vrem să ne apărăm contra nă-
vălirilor Românilor și a Sîrbilor, în vreme-ce
armata se bate în Galiția, și de aceea nu ne pu-
tem mulțumi cu nise gloate, care sînt inca-
pabile de a apēra țeara și care nu sînt bune de-
cât ca armata comună să și umple golurile din ele.

Noue ne trebuie armată națională, ear' nu
Kanonenfutter pentru armata austriacă; ear' după
proiectul de lege aceasta vom fi și nimic alta.

Pentru aceasta nu ne dăm poporul.

Privim cu cea mai mare îngrijire consti-
tuțională la acest proiect de lege, care pen-
tru națiune și pentru cetățeni nu cu-
prinde nici o garanță.

Acesta e proiectul unui general
austriac, ear' nu al unui ministru ma-
ghiar.

E un proiect de lege viclean, care nu în-
drăznesce să spună adevărul.

Primim gloatele, dacă ni se spune în lege:

1. Căele vor fi o armată maghiară,
că vor forma regimente deosebite sub
steaguri naționale și vor fi comandate
în limba maghiară. Nu ne este destulă ga-

ranță, că ele vor sta în legătură cu honvețimea și că vor fi supuse ministrului de honveți, când după §§. 4, 5 și 6 ori și când pot să se adause la armata comună, supuse ei și descompuse pentru întregirea ei.

2. Să se stipuleze, ca numai cetățeni ungari să poată servi în ele, pentru-ca nu cumva cetățenii ungari să fie supuși unor oficeri străini, ca Bulgarii celor rusesci.

Revista politică.

Sibiu, 9 Februarie st. v.

Ambele camere ungare au ținut Sâmbătă la 2 a l. c. n. ședințe scurte. În casa deputaților s'au primit în a treia cetire proiectele de lege în privința dreptului de incolare al colonilor ce se reintorc cu masele în țeară și în privința inarticulării convențiilor de marce de scutire încheiate cu Elveția, deasemenea și modificățiunile ce s'au hotărât a se face în noua notarială. Aceștia au urmat numai decât unele afaceri de înmunitate. În casa de sus s'au primit fără nici o observare proiectele asupra contingentului de recruți pe anul 1886 și asupra creditului ulterior pentru edificiul oficiului maritim din Fiume.

Negociările de pace din Bucuresci întâmpină nouă greutăți. Sârbia nu voiesce să accepte ofertul lui Madij-Pașa și a lui Geșof, în urma cărui ar fi să-și prezenteze propunerile scrise deodată cu propunerile bulgare. Această denegare a făcut cu atât mai virtos o rea impresiune, cu cât greutățile nu ar veni din partea lui Miatovici, ci chiar din Belgrad, unde, precum se vede, ar voi să se tragă negocierile. Resultatul conferinței se pare, că va atirna dela răspunsul, pe care are să-l primească în privința aceasta delegatul sârb dela Belgrad. La cas dacă răspunsul ar fi favoritor, negocierile se vor continua; la din contră apoi Miatovici are să fie provocat să-și dea o declarație oficială, și negocierile se vor sista. Geșof încă a primit îndrumări formale, ca numai atunci să-și prezenteze condițiunile de pace, dacă Miatovici încă va face-o aceasta.

O scire sensațională vine din Petersburg. „Diarul „Swet“ publică o proclamațiune de a principelui Petru Carageorgevici către Sârbi, datată din Geneva, 1 Ianuarie a. c. prin care îi provoacă pe acestia, să dea la o parte pe regele Milan. O fi ori nu adevărată scirea despre existența unei asemenea proclamațiuni, interesant e a ști, că Petru Carageorgevici e ginerele principelui din Munte-negru, care prin călătoria sa la Petersburg și-a ajuns cel puțin acel scop, de a se asigura pentru cazul unor nouă complicații în Balcani. Și e vedit, că după modul, cum a fost el întâmpinat în capitala Rusiei, politica rusească îl privește acum cel puțin de o persoană foarte importantă.

Cestiuni bisericesci.

Consecuentele metamorfozelor.

(O Excelență și o Magnificență față cu un „bloj“.)

„Audi lumen, omenime și Românime! Afă, judecă și te uimesce!“
(Urmare.)

În această penibilă isolare și urgisire am stat și suferit eu „blojul“ de mine lung timp, până când ear' dl Babeș își reapucă firul scăr-menărilor; continuând tot mereu a mă bombarda cu drăgălașele-i epistoale prin cari mă însărcina cu cunoscutele comisiuni, pe la redacțiunea „Tribunei“, anume și mai întâiu, ca să recitific, cum Magnificența Sa n'a avut nici o cunoștință prealabilă despre plănuită înființare a „Ateneului“ și se miră, cum de în „Apelul“ emanat, numele seu figurează, fără-ca el să-și fi scris, sau să-și fi dat consimțământul!

Mai apoi mergeam eu cam de silă bucuros și cu mare sfială în biroul redacțiunii „Tribunei“, dar' — martori îmi sunt respectivii dd. — că nici odată din propriul meu îndemn și cu vre-o proprie a mea afacere, ci totdeauna, minat de dl Babeș, pururea legitimându-mă cu câte o epistolă a sa, de cari unele deși mie „blojului“ adresate, însă de cuprins mai ponderos, la autorizarea lui le-am și predat dlui director al acestui diar, la ale cărui mâni se află și astăzi.

Cum, cu ce ferire, receală și rezervă eram eu întâmpinat acolo decătră personalul redacțiunii, numai eu o am simțit și mărturisesc, că m'a și durut, încât îmi era groază când dl

Babeș earăși mă însărcina cu de ale lui comisiuni blojesci.

În fine m'am dat p'ului și așa încetul cu încetul, ca „bloj“ — agent vechiu al dlui Babeș, vrând-nevrând m'am apropiat și eu de strașnicii confrăți dela neîndurătoarea „Tribuna“, am avut ocaziune a conveni și vorbi cu dl director Slavici, reamintind multe, care ce din trecut și apoi așa discutând și lămurind situațiunea actuală.

Scie dl director Slavici prea bine, o știu și alți bărbați chiar dela Metropoli, cari nu sunt aderanți nici tovarăși ai oamenilor „Tribunei“, cum eu adeseori mă plângeam asupra secăturilor de comisiuni cu epistolele dlui Babeș, despre cari aflate și Părintele Metropolit.

N'are să fie omul prea ager și isteț, — așa mare psiholog — ca trăind cu cineva veac de aproape 20 de ani, bună-oară cum trăisem și eu „blojul“ de mine ademenit, menagiat și scrutit de Excelența Sa, fără-ca să nu-i afli, cunosci și pătrunzi nărvul așa, încât o căutătură să-ți fie de ajuns, ca să afli și să-l pricepi, ce dorește și ce vrea? ce-i convine și ce nu? ce-l îmbucură și ce-l supără? Și eu înzadar m'am silit a mă acomoda după aceste semne, căci mai erau și alții mulți pe aci pe colea, cari tot mereu bizăiau, clevețiau și intrigau.

Destul, că ce am făcut, ce n'am făcut, eu ca funcționar bisericesc în tot decursul serviciilor mele de 18 ani, n'am fost lăsat să-mi caut și isprăvesc lucrurile oficiului meu în liniște, pace și în tihnă, în folosul bisericii, care mi-a dat și mie puțintica leafă, ci tras-împins când de unul într-o parte, când de altul într-alta, mai virtos decând soartea m'a aruncat dela Arad aicia, eată acuși de ce ani de zile, atâtea comedii, în-curcături, pacoste, secături și vrajbe la Metropoli, când eu unii, când eu alții, cei din loc și cei veniți din provincie, prin consistor, prin sinoadele arhiepiscopale, prin congrese și mai la toate ocaziunile, decăteori se întrunia aici în Sibiu, încât nu odată îmi venia să nebulesc, să-mi tai măneca și să fug.

Toate mai erau cum erau, dar' decând D-Voastre v'ați înființat „Institutul tipografic“ și începurăți a lucra și eda „Tribuna“, comedile și pacostele din ce în ce tot mai tare se iviau și luau dimensiuni foarte mari în ceea ce privește cestiunile bisericesci, adevărată față de părintele Metropolit cu oamenii cei mai deaproape și încrezuți ai sei, cari în loc de a-l molcomi tot numai îl îndirjiau, ca el apoi ne mai putând răsufla cunei, să-și stămpere focul și verse necazul pe alții nevinovați, de care mai ales eu „blojul“ am pățit și suferit destule!

Vi le-am descris toate exact, și fidel după cea mai curată conștiință și experiență a mea, în tratatul ce vi l-am pus la dispoziție încă în anul trecut, care dacă l-ați fi publicat atunci și de atunci încoace, „situațiunea dela Metropoli noastră“ era cunoscută, lămurită și luminată deja destul de bine și clar înaintea marelui public.

Ba așa cred și sunt convins: că multe calibricuri și necazuri de printre oamenii bisericii noastre, câte se mai iviră de atunci încoace, s'ar fi curmat, luptele și învrăjbirile poate că ar fi încetat și atât d-voastre cei dela „Tribuna“ erați cruțați, neopăciți în lucrarea pacifică și în tihnă, ce vi-o ați început într-o apărare a cauzelor și intereselor naționale-politice și mai virtos în ale literaturii, fără-ca să vă consumați și risipiți puterile cu secăturile de cestiuni bisericesci, pe cari numai minunea și puterea lui D-șeu le va mai pute îndrepta!

Poate, că nici eu mine „blojul“ nu se întâmpla ceea-ce nu s'a mai pomenit nici întâmplat încă cu un funcționar, care părăsindu-mi postul sigur ce-l aveam ca funcționar de stat, — ce e drept cu ajutorul și protecțiunea atât a Excelenței, cât și a Magnificenței Sale, de care întotdeauna m'am bucurat până iată acum, de vre-o 2 săptămâni încoace unul, ne mai putându-se folosi de mine, celalalt făcându-mă „bloj“, — am trecut în serviciile bisericii mele și am muncit, după modestele-mi cunoștințe, dacă nu mai mult, dar' tot cât și alții.

Și ce am pățit, ce s'a întâmplat cu mine? Ean-audi lumen, omenime și Românime!

Ne mai putând suferi cele descrise în articolul meu intitulat „Metamorfose“ și publicat în nr. 12 al acestui prețuit diar, se mânia și su-părără foc pe mine atât Excelența Sa Părintele Metropolit, cât și Magnificența Sa dl Babeș și toți din toată ceata călugărească, din toată curtea metropolitană, încât-ți-se părea, că se se derime toate zidurile ca și o resmeliță la Palat!

Mergând a doua zi, după ce apăraseră aceste nefericite și supărătoare „Metamorfose“, în cancelaria metropolitană — ca într-un pen-

tenciar — mi-se prevestesc intenționatele măsură disciplinare, regularizatoare, inaugurate prin luarea cheilor dela dulapele arhivii; dar' nu mi-se spune cauza, pentru care se face aceasta, nime nu mă întreabă nimic, nu mă ia la răspundere, ci mi-se spune numai: că Excelența Sa a dispus așa, fiind „lumea rea!“

Mare „bloj“ trebuia să fiu, ca să nu prevăd și pricep acest preludiv al regularizării mele, ce se intenționase mai de mult, de poate chiar decând cu înființarea „Tribunei“, dar' ne-fiind timpul realizării oportun, apoi neavând și Magnificența Sa cauză de a se mânia și su-păra tocmai așa de tare pe „blojul“, încât să consimțească cu această plănuită scurtă procedură, la a acăreia efectuare să-și fi dat prealabila încuviințare, — Excelența Sa, cu care ce e drept, nici eu n'am cutezat să mai dau față, dar' nici el nu mă mai afla demn a mai sta de vorbă cu mine, a mai trăgănat cu executarea de Vineri până Luni după prânz, când eată deodată vine servitorul de cancelărie și îmi aduce împăturită gingaș în cuvertă sub sigilul oficios metropolitan și cu cartea de în-manuare o hârtie, — formă de „Laufpass“, tocmai ca la o tîrfă de servitoare — pe care desfăcând-o, îi cettiui cu sânge rece următorul cuprins:

„Nr. 3. Metr. Dlui Petru Petrovici, actuat la consistorul metropolitan în Sibiu.

„Ne mai putându-te folosi în agende, la cari „cu decretul meu din 20 Iunie 1876 nr. 59. „Metr. Te-am angajat ca actuat la consistorul metropolitan, cu aceasta Te dimiți din „acest post prelîngă acea însămnare: că tot odată am dispus la oficiul de casă al consistorului metropolitan: ca salariul ce l-a-ai „avut până acum în această calitate, „să-ți se sisteze cu 1 Februarie a. c. „cal. nou.

„Sibiu, 18 Ianuarie v. 1886.

„Miron Romanul“, m. p. „metropolit“.

Apoi să nu exclam și eu ca Magnificența Sa „Află, judecă și te uimesce!“ Bada, însă numai dacă onorabila redacțiune a „Tribunei“ mă va mai ține demn să-mi primească ultimul cuvânt de adio.

Este aceasta o consecuență a nevinovătelor „Metamorfose“, o pedeapsă adevărat archierească — părintească, umană drept răsplătă pentru îndelungatele-mi servicii prestate bisericii, apreteiate, lăudate, recunoscute și remunerate prin alte numeroase decrete ale Excelenței Sale, ce mi le-a dat în cursul funcționării mele dela 1868—1884, ca notar la fie-ier-tata „Asociațiune națională aradană pentru cultura poporului român“ și tot deodată ca „arhivar“ la consistorul diecesan din Arad; ca „actuat“ al seu, fiind dînsul „inspector scolar de stat, consilier regesc, pentru comitatul Carașului ca „asesor ordinar și referent“ la consistorul diecesan din Arad; și totdeodată ca „actuat“ la delegațiunea congresuală, în afacerile de despărțire ierarhică decătră „coreligionarii Sârbi“, apoi adus — chiamat aici, la 20 Iunie 1876, tot ca „actuat“ la consistorul metropolitan, în apreteierea și recunoașterea bunelor și folositoarelor servicii, substituit și instalat cu extraordinara mare pompă de „se-cretar metropolitan“ întărit și ocrinit prin jurământ strașnic de fidelitate către preavenerabila persoană a sa! Eată vedeți, — vi le arăt aci decretele.

Sărac „bloj“ pentru câte fel de fel, — care de care mai onorifice și mărețe distincțiuni și funcțiuni fuseși apt, calificat, lăudat și recunoscut, câtă vreme — lucru firesc — și Excelența și Magnificența Sa aveau trebuință de blojia ta putându-te folosi, dar' acum ne mai putându-le suferi tu ale lor treburi, nici ei nu se mai pot folosi de tine, ci ca pe o măsură roasă, netrebnică, te aruncă pe gunoi! Săracă lume ticăloasă!

Mă simt dator și silit a le înșira toate acestea, nu ca să-mi satisfac ambițiunii cu laude proprii, ori să demonstru „nevinovăția“ mea, doamne feresce, pentru-că sunt și eu — oricât de „bloj“ — dar' om „neinfalibil“ ca toți oamenii muritori expuși la slăbiciuni firești, încât voui fi având și eu peatele mele, pentru cari osândă m'a ajuns să sufer acum la bătrânețe.

Am păcătuit, — recunosc însumi — destul decând i-am servit bisericii mele, și am și suferit, expiându-mi păcatele. Sunt chiar acum 20 de ani, când păcatele mă împinseră în certe și lupte confesionale proselitice, pentru cari în anul 1866, cu alți mulți coiculpăți și tovarăși fusei exortat prin gendarmerie pedestru dela Comocisce până la Lugoj, cale de 17 miluri, trăit înaintea tribunalului și abia ca printre urechile acului scăpat de carcer, însă lipsit de existență și stors de banii cheltuiți cu acea întâmplare falsă și păcătoasă.

În anul 1876, vor fi acuși de ce ani, cădând victimă capriciilor Magnificenței Sale, cu privilegiul restaurării consistorului diecesan din Arad, rămăsei tocmai ca și acum lipsit de post, pus pe strade cu familia-mi neîngrijită numeroasă. Ei, dar' cine e de vină dacă am fost și atunci „bloj“, ca și de atunci până acum?

Și ca să sfîrșesc odată cu această plângere a mea, îmi permit încă acea observare: că încât privesce modesta mea activitate și lucrare în tot decursul serviciilor mele amintite mai sus, cele mai autentice, mai bune, exacte și netăgăduite dovezi despre aceasta îmi sunt actele, proto-coalele și registrele diferite oficioase scrise de mîna mea, cari — cu sutele — se află depuse în arhivele consistoriale din Arad, Caransebeș și Sibiu, printre cari cele mai multe sunt concepte și elaborate, lucrate de mine pentru alții, — chiar și pentru Magnificența Sa, care avea chiamarea ca referent în afacerile delegațiunii congresuale pentru despărțirea ierarhică decătră Sârbi — le isprăvi el însuși — așa din însărcinare de bună voia și ca „bloj“ totdeauna gata spre servire.

Voui arăta și dovedi toate acelea: că de ce treabă a fost „blojul“ timp de 18 ani de zile? se înțelege până se puteau folosi de el toți în toate părțile. Să mă mîngăie acea firmă credință: că între fruntașii factori ai bisericii noastre, se vor fi aflând oameni de inimă și simțiri, cari după dreptate și echitate să judece asupra „faptelor vii!“

Curtius.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Arad, 15 Februarie 1886.

Tot Aradul e chemat, nu știu până când, să-și spele rufele sale nelăute în public. S'au folosit tot felul de alife, spre a împedea să nu se întindă cangrena nepotismului și a absolutismului și în de Dumnezeu binecuvîntată diecesă a Aradului, și să nu se facă paradă cu favoruri personale; toate însă au fost vocea celui ce strigă în pustie; cei chemați a le audi și-au astupat urechile să nu ne audă, drept ce am venit la convingerea, și nu numai eu, ci toată lumea, că aici se cere o amputare radicală, sau mai bine o demascare în toată nuditătea.

La o parte cu fariseismul, vrem să se facă lumină, să ne cunoaștem cât de bine. Nu mai e timpul de a lăsa să se joace tot doi bani în trei pungi pe conta constituțiunii noastre bisericesci, care a început a degenera în o armă periculoasă cu două tăisuri. Legea e lege pentru toți, și explicarea ei numai rațională poate să fie, nu însă și volnică și absurdă.

Am avut ocaziune a mă convinge, cum preoțimea noastră este tractată într'un mod neiertat. Independența ei este sguduită mult mai crâncen de capul diecesei, decum se observă aceasta chiar la funcționarii publici civili. Constanța și caracterul sunt taxate de păcate, din contră fariseismul, spionagiul și calumnierea sunt preamărite și remunerate cu prisos. Constituțiunea bisericii? O frasă goală, un pictus masculus netrebnic!

Bărbați binemeritați pentru poporul din aceste părți în special și în general pentru românism, care au trecut prin multe probe de grele încercări, și și-au câștigat un titlu netăgăduit la stima și recunoștința noastră prin firmitatea caracterului lor, sunt rău veduți și ne-suferiți chiar la curtea episcopască din Arad, unii chiar calumniați și urgisiți, că au cutezanța de a spune adevărul în față — fără comentare. Și până când cu acestia se întâmplă astfel, până atunci alte lăpădături naționale află cea mai bună primire și ocrotire. Spună-mi-se, cine sînt sfetnicii Preasfinției Sale Părintelui Episcop din Arad, și ce trece au aceia înaintea lumii? Ori nu sînt aceia, cari în ochii ori-cărui Român adevărat, cu puțină excepțiune, nu fac nici mai mult nici mai puțin, decăt o simplă nulă? Și pentru-ce nu suferă Preasfinția Sa și elementul mai curat prelîngă sine, pentru-ce nu suferă ei nu apretează sinceritatea, ci o aruncă ca pe o poamă netrebnică? Dacă și-a propus a-și ridica monument neperitor în inima noastră, căci nu contestăm, că vrea să-și câștige merite, dar' nici nu pregetăm cu toată ocaziunea a-l face atent la unele salturi mortale, ce le face fără cea mai mică chibzuire în detrimentul bunei sale reputații și spre reparabila daună a poporului și bisericii noastre, întreb: pentru-ce și-l ruinează acel monument, lăsându-se dus pe ghiață de unii și de alții, de toată lumea, fără nici o informațiune adevărată, sinceră? Crede Preasfinția Sa, că în popor nu a pătruns credința întemeiată, că Aradul începe a putrezi? Rău se înșală!

Preoții se pregătesc, ca de un canon mare când sînt chemați la Arad, căci știu, că acolo s'a umplut sacul înaintea sosirii lor, prin seduceri tendențioase, de a sgudi încrederea și iubirea reciprocă între Părinte și fii, și nu a casrar a vedea preoți eșind din residența episcopască și ștergându-și ori ochii de lacrimi, ori fruntea de sudori. Sînt un mare venerator al Preasfinției Sale, și îl asigur, că toate acestea nu le fac, decăt din iubire, și cu dorința expresă, ca acestea să încete și să nu se repețească.

Am avut ocaziune de a vedea și audi, cum sistemul scandalos de prigonire și terorizare de

pe terenul politic s'a strecurat, durere, și în sinul bisericii, așa încât sîntem cuprinși de o viață îngrijire, și ne întrebăm, că unde vom ajunge cu această continuare detestabilă? Preoțimea se vaieță, că lucrurile nu merg bine; poporul vede, că merg rău și anapoda, ear' noi inteligența, care, har Domnului, nu avem nici copii s'e-î facem preoți, nici fete și nepoate s'e le facem preotese, o simțim destul de tare, că de la noi a ajuns cuțitul la os, și numai bisericii noastre dorm somnul sobolului și nu ne aud când strigăm, ear' când sînt atît de condescendenți ca s'e ne audă, ne iau în bătaie de joc și lacrimile noastre le consideră de lacrimi de crocodil. Nu așa era pe timpul de trista suveniră a lui Sava și Maior, și vedem astăzi bine, că ce deosebire e între atunci și acum, pentru a înțelege, că atunci biserica ne-a mîntuit, ear' astăzi, de se va continua procedura înepătată, ne va omori.

Eram pregătit a-mi descoperi temerile mele mai de mult, dar', ca s'e nu preocup pe nimeni, am amănat din adins publicitatea lor, ca s'e nu fiu acusat, dar' e și mai bine, căci astăzi pot scrie fapte împlinite.

De un timp încoace multe priviri s'au întors spre comuna bisericească Pecica-română, una dintre puținele parohii, ce remunerează din destul jertfele aduse de preot pe altarul națiunii și în interesul poporului, și care în virtutea pozițiunii sale geografice și a intereselor sale vitale cerea s'aibă în fruntea sa unul dintre preoții de primul calibru, om care s'e țină toate probele și s'e fie neadormit întru promovarea intereselor bisericii și ale poporului.

De observat e, că înainte de publicarea concursului, privirile bravului popor din Pecica s'au întors spre Bănat, și — după cele auzite de diferite căi — cel designat de dîșii avea s'e fie earăși bravul preot român din Vinga d' Ioan Evuțan, în care dîșii vedeau pe acela, ce are s'e le fie mîngăierea cea mai mare, dar' numitul d-n preot avea o piedecă, și anume nu putea s'e concureze la acea stațiune din cauză, că servece numai de doi ani, și prin urmare trebuia s'e fie dispensat de anul al treilea de serviciu din partea vener. consistor din Arad.

Indemnăt de cei mai cu influență bărbați români, chemați anume de unii corifei ai poporului din Pecica, după-ce dînsul se prezentează înaintea poporului și servece sf. liturgie, și predică de două ori în aceeași Duminecă, poporul ca magnetizat erumpe în aplauze de complăcere, și cu iuteala fulgerului străbate în toată Pecica vestea, că preotul din Vinga a servit și predicat cu multă vervă. Comitetul parochial, conchemat la rugarea dînsului, pentru a decide, dacă îl află de apt spre a concura la acea parohie, și în cazul acesta a-și da consimțământul, ca s'e fie dispensat de anul al treilea din partea vener. consistor, în înțeleșul regulamentului votat de mărîtul congres național bisericesc, nu numai că a satisfăcut cu plăcere rugării, ci fără scirea dînsului, din propria inițiativă, au decis a se exmitte o comisiune, care s'e facă pașii trebuincioși la curtea episcopoească din Arad pentru a se lua la cunoștință votul lor de încredere față de dl Evuțan, și s'e-l reclame în numele comunei, ca pe unul, care singur a fost capabil a-și elupta iubirea întregii comune.

Dînsul din partea sa încă a făcut pașii necesari, dar' atît pașii dînsului, cât și ai comitetului parochial au fost fără de rezultat, deoarece-ce petițiunea dată de dînsul s'a respins din motive mai necunoscute, dar' precum aud, foarte absurde, ce se vede și de acolo, căci precum știu, dînsul momentan după immanuarea deciziei de respingere a înscut o nouă petițiune de justificare, care nu s'a mai referat până la ziua de alegere din 2/14 Februarie a. c.

Trei deputațiuni au venit anume la Arad, ca s'e-î reclame la Preasfinția Sa dl Episcop, și tot de atâtea ori s'au întors fără nici un rezultat, fiind pururea răspuns la cererile deputațiunii: nu vi-l dau, pentru-că nu vreu s'e calc legea. Oare se călca legea atunci, când ea se respecta? Preasfinția Sa ar trebui s'e fie mîndru, că și tineri ca dl Evuțan nu s'au îngropat în alte cariere pentru noi nepractice, ci s'a angajat în serviciul bisericii și poporului nostru, și aceasta ar fi fost, cred eu, destulă considerațiune pentru a nu i-se tăia creanga de sub picioare. Că corectă a fost procedura Preasfinției Sale în cazul de față, când poporul singur reclama pe dl Evuțan, las s'e judece on. public, eu din parte-mi susțin că nu, deoarece-ce împlinindu-se o dorință justă a poporului, prin aceasta Preasfinția Sa căștiga un nou titlu la iubirea aceluiași, și era absolut de ori-cea responsabilitate pentru viitor, nu însă a continua amărîtul de refren: „Nu vi-l dau, căci nu vreau!”

Chiar din gura Preasfinției Sale dlui Episcop am auzit, pe când dl Evuțan era încă teolog în Arad, că a legat mari speranțe de dl Evuțan, și că așteptăz calitățile lui frumoase, trecutul lui de student nemaculat. Mă întreb acum: Oare atît de tare s'e fi scăpătat dl Evuțan, încât a trebuit s'e facă un gol atît de mare prin purtarea sa în inima Preasfinției Sale? Eu susțin contrarul, și declar fără sfială, că din o sută de oameni, nouăzeci și nouă aprobă conduita d-lui Evuțan, căci e cunoscut de un Român constant și neclătinat, ear' ca preot cred că stă la culme, și desbrăcat ar trebui s'e fie și de ultimul simț de dreptate acela, care ar fi în stare s'e acuse cu ceva pe dl Evuțan, dacă nu cu aceea, că e prea de omenie și prea sincer. Mă provoc la profesorii lui din Brad, Beiuș și Arad, ca s'e mă desmîntă.

Cred că nu voi abuza de modestia dlui Evuțan, dacă o spun la locul acesta, că a fost acela, care în decurs de opt ani ca gimnast, și trei ani ca teolog, a fost primul în toate, și a fost fala, ear' astăzi mîngăierea profesorilor lui, ear' ca preot tînr a dat probe de o conștiințioasă

în oficiu neexcepționabilă, de un caracter firm și solid, luând parte la mișcările noastre naționale și bisericești cu un viu interes. Eată păcatele dlui Evuțan!

Nesuccedînd nici deputațiunii în ziua penultimă a alegerii a exopera dela Preasfinția Sa licența dorită pentru dl Evuțan, la dorința expresă a aceleia, a fost chemat a se prezenta necondiționat la Pecica, unde i-se prepara un bander cu călăreți, ca unui deputat dietal, ce însă, din motive bine chibzuite, și la rugarea dînsului, nu s'a întemplat. Dînsul s'a prezentat în preșeara alegerii, nu însă ca concurent, ci ca un simplu om recunoscător pentru rara iubire și alipire ce i-a manifestat-o poporul.

Dînsul în bună credință, că petițiunea lui va fi rezolvată favorabil, și încă în urmarea reclamării comunei Pecica prin deputațiunile și conchusul seu luat în comitet cu atît mai virtuos, a înscut recursul respectivului domn protopresbiter. Când însă s'a făcut lumină în tot lucrul, atunci s'a vădit dînsul, ca preot, constrins moralmente a mulțumi aceluiași brav popor, și a se retrage, dar' acel popor conșciu de drepturile sale l'a oprit dela acest pas, asigurându-l de simpatia sale până în fine.

Și oare putea-se închipui pentru dl Evuțan retragere fără o compromitere, ale cărei urmări ar fi fost deciziile pentru caracterul lui, și chiar pentru viitorul lui? Nu! Și oare poate-se o mai mare tortură, decât a vedea un popor întreg, cu femeii și băieții, aclamându-te de aceea-ce poți s'e fii, dar' ce nu te lasă cineva s'e fii?

Sîntem în ziua alegerii. Se constituie comitetul de candidare, și se prezentează lista competenților. Dintre competenți însă dl Evuțan, nu e admis la candidare, la ce 27 membri din comitet părăsesc sedița și se depărtează în aclamările poporului adunat.

Dl protopop află de bine a rămîne cu 3 membri și a continua candidarea, bagseama așa îi era instrucțiunea. În comitet deci s'a finit comedia. Trebuia însă s'e se continue în biserică, unde d-lui Evuțan i-s'a interzis de a funcționa în rînd cu alți doi competenți, căci așa a voit dl Prota.

Când dl Evuțan a mers la sînta biserică, poporul adunat înaintea scoalei l'a aclamat la poarta bisericii asemenea, ear' intrînd în biserică l-au aclamat mai bine de 600 de oameni, până și băieții de scoală, poștați lîngă strane, și un murmur de indignare sufletească se auzia în toată biserică.

Finindu-se s-ta liturgie împreună și cu invocarea s-tului Duch, dl Prota a vorbit mai bine de o jumătate de oră, până-ce poporul începuse a se neliniști, într'un tîrziu însă gătându-și dl Prota dicția, a fost aclamat.

Sinodul parochial electoral, cuprins de același entuziasm față de părintele I. Evuțan, ca și comitetul parochial, n'a voit a se dimitte la alegere, decât numai sub condițiunea, dacă și dînsul va fi admis în lista candidaților, ce însă neîntemplându-se de fel, urmarea a fost, că poporul a abdis de a alege cu acea ocaziune pe cineva, și a mai preferit a aștepta până-ce dl Evuțan va fi împlinit anii prescriși de funcționare, în butul terorizării și amenințării d-lui protopop cu recurarea gendarmeriei.

Avis vouă fraților Lipoveni!

Onoare fie, brav popor român din Pecica, căci ai avut tăria sufletească de a da piept cu terorismul, și nu te-ai lăsat tîrît de el în gunoiul lășității, și fii convins, că ai premers cu exemplul frumos alor comune, care de sigur fii vor urma, și-și vor scia apără drepturile lor legitime. Au nu sîntem noi haiduși și terorisați de ajuns pe terenul politic, trebuie s'e se introducă acela și în biserică, și încă cu scirea celor chemați a țină cont totdeauna de interesele poporului? Prea departe am ajuns, mai departe e păcat a merge!

Cunosc de puțin timp pe dl Evuțan, l-am cunoscut însă din spuse și auzite de mult, și de când îl cunosc și în persoană, m'am convins, că este un caracter firm, un Român verde, un iubitor de studiu și serioșitate, și ca atare este iubit de toți, care au fericirea a-l cunoaște, și dacă aceste virtuți frumoase se consideră de păcate, eu îl felicitiez. Îl felicit din suflet pentru succesul obținut înaintea bravului popor din Pecica, și-î asigur pe amîndoi, atît pe dl Evuțan cât și pe popor, că nu au făcut alegere rea de persoană, căci amîndouă părțile vor fi mulțumite, și anume dl Evuțan stînd ca conducător în fruntea unui popor conșciu de sine nu va avea nimic de dorit, ear' acel brav popor va pute fi mîndru avînd de conducător și părinte pe dl Evuțan. O mîna spală pe cealaltă!

Fost-au afară de dl Evuțan încă 6 ori 7 concurenți, dar' poporul a fost prelîngă toate acestea cu un suflet prelîngă dl Evuțan. Un entuziasm mai viu nu se poate închipui. Și totuși Preasfinția Sa nu a aflat de bine a mulțumi acest popor brav prin darea licenței cerute de concurent și popor, ba s'a opus chiar aceleia cu o rară încăpăținare. Și aceasta a făcut-o atunci, când unui alt concurent, mai tînr în funcțiune decât dl Evuțan, și pe care l'a sfințit fără a avea parohie, numai din considerațiuni mai înalte, contra canoanelor bisericești noastre, i-s'a dat prelîngă licența dorită și recomandățiuni sub titlu de bine-meritate, căci e scriitor de curte. Și dl Evuțan a fost scriitor, îmi aduc bine aminte, dar' a trebuit s'e se depărteze, ne mai putînd suferi tractamentul nepopesc al domnilor dela curtea episcopoească. Provoc pe dl Evuțan s'e mă desmîntească în această privință, și dacă dînsul e cauza nerămănerii sale în curtea episcopoească, și nu intrigile țesute contra lui, îmi revoc toate cele susținute până aci în favoarea d-sale. Nu uite însă dl Evuțan, că nu i-mi-a făcut nici un serviciu în toată

vieța lui, nici din parte-mi nu i-am făcut, și dacă totuși îmi ridic cuvîntul în public, o fac nu deobligat, ci pentru-că vîd în persoana d-sale persecutat adevărul și capacitatea, și pentru-că devisa mea este: „fie dreptate, sau peară lumea!”

Întreb pe Preasfinția Sa, de ce s'a permis lui Petrescu a concurge atunci, când la dînsul nu subversa o abatere neesențială dela regulamentul congresual precum s'a întemplat aceasta cu dl Evuțan, ci o abatere dela legea fundamentală, dela statutul organic? Dacă Petrescu, pe căi neiertate, cu tradarea cauzei naționale, s'a încumetat, contra voinței capului diecesei, a cere încuviințarea ministrului de culte pentru depunerea examenului de maturitate, pre care însă nu l'a depus, dar' nici nu-l va pute depune în veci, fiind om cărunt acum, și dacă pentru dînsul, precum se vorbește, s'ar fi întrepris demnitari înalți civili, străini de aspirațiunile și interesele noastre, — pentru-ce nu a protestat Preasfinția Sa cu demnitate și pentru-ce nu a luminat pe parveniții sei protectori, că nu poate s'e-l recomanda din motivul, că archiva tribunalului din Timișoara geme de o mulțime de acuze criminale ridicate contra lui, care sînt în curgere încă, dară și din motivul, că nu e apt de a conduce un popor ca cel din Pecica? Episcopul Sava a fost bătut cu vine de bou în piața Blajului sub principii calvine, dar' a rămas ceea-ce trebuia s'e fie, apostol adevărat, până la moarte, și astăzi la finea secolului 19 un cap al unei biserici autonome s'e tremure naintea unui prefect ori pretor atunci, când dela dînsul se cere aceea, ce legea și demnitatea nu-i permite s'e-i dea? Ar fi prea mult! S'e o fi făcut Preasfinția Sa aceea, fie convins, că toți i-am fi strigat Osana, și multe păcate ar fi putut expia cu această sinceră pocăință. Dar' nu a făcut-o! Și earăși s'e mă creadă Preasfinția Sa, căci i-o spun din experiență, din fapte, că afară de pușini lingșitori, toți s'au înstrăinat de dînsul, toți vîd și condamna povîrnișul periculos, pe care se împinge biserica și poporul nostru prin unele fapte nesocotite și pripite.

Ca de încheiere mă întorc cătră tine, bravele popor din Pecica și te felicitiez din suflet, pentru-că ai sciut păstra viață în inima ta convicțiunea, că numai tu ești în drept a dispune de soarta și vieța ta, și nimeni altul, și te asigur, că ai spart ghiata lășității alor comune cu glasul tău puternic, cari la timpul seu îți vor urma cu fală. Dacă nu ați perit atîta timp din lipsa de al treilea preot, nu veți perî nici de acum în un an, dar' atunci singuri veți pute dice, că ați susținut o luptă salutară și dreaptă, pentru care veți fi vrednici de invidiat! Veritas.

Cronică.

Balul român din Sibiu. Biletule de intrare la balul arangiat de reuniunea femeilor române din Sibiu, se pot cumpăra în ziua balului, 24 Februarie a. c., dela 10—12 oare înainte de amiază, și dela 3—5 oare după amiază în odaia nr. 1 a hotelului „La împăratul Romanilor” apoi seara la cassă, prelîngă producerea invitarilor.

Vinul colorat e declarat de falsificat.

Din incidentul unui cas concret cu vin alb Orseille colorat roșu, ministrul de interne a declarat, că deși respectivul material de colorit nu e dăunător, vinul acesta e declarat totuși de falsificat. Cu toate acestea vinul Orseille nu e a se confiscă, ci e de a se interdice vinderea lui.

Reuniune maghiară de cîntări în Lugoj. Preținșii mari patrioți din Lugoj și aprigi apărători și propagatori ai ideii de stat unguresc în săptămînile trecute au înființat o „Reuniune maghiară de cîntări” sub președinția „clubului comitens” „Solyok” cu scop de a răspîndi cîntările patriotice între nemaghiari. Cățiva Români slabi de ânger dintre funcționari au și alergat de a se înrola ca membri ai Reuniunii între patentații patrioți, cu toate că și Românii lugojeni au reuniune de cîntări, pe care nici nu vreau s'e o cunoască; decum s'e-i dee spriginul moral și material cum s'ar și cuveni.

„Contribuiri pentru kultur-egylet.” Din Deva ni se scrie: Luni seara în 15 Februarie ca îndeosebi au fost mai mulți domni maghiari în hotel la petrecere. După-ce a sosit trenul de noapte a nimerit un agent neamț — 's-a luat oada și bagagia a depus-o acolo, apoi s'a scoborît jos în odaia oaspeților — la o measă seadeau 3 domni maghiari, lîngă care a fost și chelnerul, pe care vîdîndu-l agentul, l'a cunoscut — și a dis cătră el pe nemtește: *Guten Abend, — wie geht es?* La asta un Ungur dela measă dișe: *Wie geht es szamár*, ei, agentul neamț pricepă și unguresce — și merse la acel Ungur, și-l întreabă pe nemtește: *Was haben sie gesagt?* Ungurul dișe: *wie geht es szamár*, la asta îi trage o palmă Neamțul Ungurului — se scoală Ungurul vrea și el s'e dee, atunci Neamțul resolus, iute, îi mai trage 2 palme bune, ortacii Ungurului însă s'au uitat până-ce-l palmui bine Neamțul.

În cealaltă di dimineața merge Ungurul vîtmat la poliție spre ponoslu — se întreabă toate, Neamțul spune drept că Ungurul a fost provocătorul și el e de vină, am fost silit s'e-l dau palme. Acum vine într-barea: Împăcați-vă? Ungurul palmuit a diș: *Igen* — dacă plătesce pe seama „kultur-egyletului” 20 fl. — Neamțul, dișe — e prea mult; 10 fl. dau, și așa bietul Ungur a suferit 3 palme prețuite în 50 fl. Neamțul a plătit cei 10 fl. spre a-i depune în fondul „kultur-egyletului”.

† **Lazar Pipoș**, camarer reg. pens. la oficiul montan din Zlatna, membru fondator al

„Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, în urma unei depeșe sosite ieri aici, a repositat ieri în 21 Februarie n. la 10 oare din di în etate de 75 ani.

Petrecere cu joc în Avrig. În Avrig va avî loc la 27/15 Februarie a. c. în domiciliul dlui Dr. Comșa o petrecere cu joc. Începutul petrecerii la 8 oare seara. Eventualul venit curat al acestei petreceri este merit pentru înființarea fondului unui spital, care are s'e se formeze în Avrig. Contribuiriile vor fi cuitate pe cale diaristică.

Balul român din Viena. Din Viena primim următoarea depeșă cu datul de 22 a l. c.: Balul român reuși splendid s'a deschis prin „Hora” dedicată protectorului balului de cavaler Buchenthal. Prezenți au fost Archiducele Rainer și adiutantul Baronul de Vaux, Ducii Filip și Ferdinand Coburg Gotta, ministrii Pino, Dunajewski, Zimial, Kosky, Kallay; patronesele, apoi notabilități, contele Kevenhüller, Dumba, o mulțime de deputați și ambasadori.

D-șoara Bârsescu la Paris. „Pester Lloyd” primesce din Viena următoarele: „Nu pot s'e nu vă comunic și o scire importantă, care privește Burghtearul. Sau s'e diș veste, ear' nu o simplă faimă? Fapt e că despre această afacere se vorbește serios în cercuri intime teatrale și faptul se discută ca atare. D-șoara Bârsescu cea mai promițitoare putere tînră dela Burg, care de present e în concediu mai lung pentru căutarea sănătății, după cum se asigură, nu se va mai întoarce aci. Mai mult. Artistă s'e fi luat hotărîrea de a-i dișe rămas bun musei germane și de a trece la alta, care corespunde mai mult ființei ei romanice și cu deosebire limbei ei române. Ea s'ar fi aflînd în Paris, unde studiază cu zel limba franceză pentru a trece cât se poate mai curînd pe bina franceză. Aceasta ar fi la toată întemplarea o perdere a unei mari speranțe pentru bina conducătoare.”

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 22 Februarie n. Casa deputaților. Desbaterea legii de budget pentru anul 1886. Deputatul Ugron criticează politica externă a Ungariei (?), dînsul dorește o confederație (?) cu popoarele Peninsulei-Balcanice, carea ar fi cea mai bună stavilă de apărare în contra panslavismului. Oratorul se teme, că se intenționează ca partea apuseană a Peninsulei-Balcanice s'e fie silită sub dominațiunea Austro-Ungariei, ear' partea răsăriteană sub dominațiunea Rusiei. Ministrul-president Tisza protestează energic în contra afirmațiunii, ca-și-cînd Austro-Ungaria (!) ar urmări o astfel de politică precum o arată Ugron. Austro-Ungaria nu urmăresce scopuri de anexiune, dorește cu tot adinsul pacea, la a cărei stabilire lucrează dimpreună cu Europa. Între orator și ministrul Kálnoky domnesce o înțelegere perfectă. Încât pentru întrevederea dela Kremsier, ministrul-president accentuează, că a plecat la baia marină dela Ostanda numai atunci, când i-s'a declarat cu toată hotărîrea, că în Kremsier nu se va discuta nici o cestiune politică. După-ce Orbán și Pulszky au vorbit în contra proiectului, s'a votat apropiarea cu majoritate precumpenitoare.

În conferența de ieri a partidului liberal, ministrul-president Tisza a declarat, că guvernul lasă s'e cadă din proiectul de lege despre reforma municipiilor toți paragrafi, care exprimă o ingerență a comitetului suprem asupra judecătorilor. Partidul a primit declarația cu aplauze vii.

Londra, 22 Februarie n. Ieri a avut loc în Heidepark din nou un meeting al socialistilor. Conducătorul lucrătorilor Burns s'a provocat la desperata situație a maselor lucrătorilor, care trebuie s'e ducă la vîrsare de sînge. Mulțimea a comis deosebite excese și s'a încercat a intra în Parliamentstreet, unde se află ministerul. În sfîrșit îi succese poliției a împrăscia pe excendenți.

București, 22 Februarie n. Delegatul Sîrbiei Miatovici a primit dela cabinetul sîrbesc împuternicirea, de a prezenta propunerile sîrbesci de pace în scris deodată cu propunerile bulgare.

Schimbarea respectivelor scrisori se întem্পă astăzi.

Atena, 22 Februarie n. Flota grecească a plecat ieri-noapte di Salamis în direcțiune necunoscută.

Madrid, 22 Februarie n. Regina a dat ordin de demobilizare pentru 50,000 soldați.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economie.**Starea sămănăturilor în Ungaria  i Transilvania din 1 până 15 Februarie a. c.**

După rapoartele sosite până acum la ministerul de agricultură, industrie  i comer u, în cea mai mare parte a  erii domnesce încă o iarnă aspră  i sămănăturile sînt încă mai preste tot acoperite cu zăpadă.  n p r ile de me   i  i me   noapte ale c mpiei-unguresci, precum  i în Ardeal zăpada e mai pu in , timpul e mai moale  i sămănăturile sînt în stare mul umitoare. P m nturile de pe  esuri sînt mai preste tot sub apă  i economii în unele  inuturi se tem mult de exunda iuni. Dintre lucrările economice căratul de gunoiu pe ici-colo, aratul însă numai în pu ine p r i sînt în curgere. Nutre ul pentru vite în general e puțin. Starea sanitară a vitelor, de i din cauza lungei ierni au fost prea mult închise, se poate numi favoritoare.

 n urma acestor rapoarte, eată starea sămănăturilor în următoarele comitate:

Albei-inferioare. S m n turile sînt lipsite de zăpadă, pagubă cu toate aceste n'au suferit; căratul gunoiului pe ici-colo e în curgere.

Arad. Domolirea timpului, mai preste tot în acest comitat, a topit zăpada, din care caus  sămănăturile de pe  esuri au devenit sub apă; pomii încep a înmuguri; sămănăturile, pe unde sînt din nou acoperite cu zăpadă, se află în stare bună.

Bistri a-Năsăud. Preste  i timpul e domol, noaptea însă sînt  nghe uri aspre, ce cauzează pagube sămănăturilor; drumurile fiind foarte stricate, lucrări de c mp abia se pot îndeplini.

Bra ov. Aici sămănăturile de toamnă sînt frumoase.

Cara -Severin. S m n turile preste tot se desvoaltă bine, însă pe ici-colo exunda iunea Mur  ului li-a causat stricăciuni însemnate.

Ciuc. Din cauza timpului domol sămănăturile, de i sînt lipsite de zăpadă, sînt în stare bună.  ntre oi domnesce boala de calb z .

Cojocna.  n acest comitat sămănăturile sînt în stare bună. C ratul de gunoiu e în curgere  i aratul încă s'a început; oile din lipsa de nutre  sînt avisate la p  une pe c mp.

F g ra . S m n turile sînt fără acoperi ul z pe ii, însă de i  nghe urile de preste noapte sînt dese, acelea totu i n'au suferit nici o pagubă;

drumurile sînt at t de stricate, încât pe ici-colo sînt aproape imposibile de umblat.

Hunedoara. Timpul în acest comitat e ca  i primăvara, sămănăturile au iernat bine; dintre lucrările de c mp numai căratul de gunoiu e în curgere.

Maramurăș. Timpul s'a mai domolit, sămănăturile de gr u au început a îngălbeni.

Mur  -Turda. S m n turile sînt excelente; căratul de gunoiu e în curgere.

Odorheiu. S m n turile sînt în stare mul umitoare; în unele locuri aratul încă s'a început.

S tm r. Fiind timpul domol în luna trecut , sămănăturile în mare parte au rămas fără zăpadă; Some ul  i Crasna au exundat; sămănăturile altcum se desvoaltă bine.

Selagiu. S m n turile sînt în stare bună; timpul, ce mai nainte era destul de domol, acum ear  i s'a înăsprit.

Sibiu. S m n turile au iernat bine, oile se bucură de nutre  în abunden  ; ici-colo aratul încă s'a început.

Solnoc-Dob ca. S m n turile sînt în stare excelentă. Alte lucrări economice nu se pot îndeplini, deoarece-ce drumurile sînt foarte rele.

T rnava-mare. Fiind timpul domol  i fără zăpadă, sămănăturile încă se află în stare bună.

T rnava-mică. S m n turile se desvoaltă bine; prin 8  i 9 l. c. Însă c   nd ear  i zăpadă, drumurile au devenit rele  i astfel lucrările de c mp nu se pot continua.

Timiș. S m n turile de toamnă, bucur ndu-se de un timp domol  i favoritor, sînt în stare îndestulitoare, cu deosebire timpul din Decembrie  i Ianuarie a făcut bună impresiune asupra sămănăturilor; căratul de gunoiu, cu toate că drumurile sînt rele, e în curgere.

Treiscaune.  n  ilele din urmă gerul s'a schimbat într'un timp mai domol; c mpul a început a  nver i, ceea-ce serve e de bun nutre  pentru oi.

Turda-Arie . S m n turile în cea mai mare parte sînt încă sub acoperi ul de zăpadă; căratul gunoiului e în curgere.

Pia a din Mediaș. 18 Februarie. Gr u hectolitru fl. 4.50 până fl. 5.—; gr u mestecat fl. 3.70 până fl. 4.—; sec ra fl. 3.10 până fl. 3.30; or ul — până fl. —; ov sul

fl. 1.70 până fl. 1.80; cucuruzul fl. 2.50 până fl. 3.—; semin a de c n p  fl. 3.50 p n  fl. 4.—; crumpenele fl. 1.— p n  fl. 1.50; m laiul hectolitru fl. 10.— p n  fl. 12.—; mazerea fl. 4.— p n  fl. 4.50; fasolea fl. 3.— p n  fl. 3.50; linte  fl. — p n  fl. —; chiminul (sec reanu) fl. 36.— p n  fl. —; s u brut 100 kilogrami fl. 28.— p n  fl. 30.—; lumini de s u v rsate fl. 48.— p n  fl. —; unsoarea de porc fl. 50.— p n  fl. 55.—; sl nina fl. 30.— p n  fl. 40.—; c n pa fl. 24.— p n  fl. 26.—; f nul fl. 1.60 p n  fl. 2.—; s punul 100 puc  i fl. 26.— p n  fl. 40.—; spiritul gradul 8 cr.; carnea de vit  chilo 28 p n  32 cr.; carnea de vi el 20 p n  24 cr.; carnea de porc 36 cr.

Pia  din Bra ov, 19 Februarie. Gr ul hectolitru fl. 6.50 gr u mestecat fl. 3.50, sec ra fl. 3.80, or  fl. 2.50, ov s fl. 1.80, cucuruzul fl. 3.—, m laiul fl. 3.10, mazerea fl. 4.60, linte  fl. 7.50, fasolea fl. 3.40, crumpenele fl. 75 carnea de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de berbec 28 cr.

T rgul de rimători în Steinbruch.  n 18 Februarie n. s'a notat: unguresci b tr ni grei 39.— cr. p n  40.— cr. unguresci grei, tineri 41.— cr. p n  42.— cr., de mijloc 40.— cr. p n  41.— cr., u ori — cr. p n  40.— cr., marfă  er neasc , grea 37.— cr. p n  38.— cr., de mijloc 35.— cr. p n  36.— cr., u o   — cr. p n  35.— cr., rom nesci de Bakony, grei — cr. p n  — cr., transito de mijloc — cr. p n  — cr. transito u ori — cr. p n  — cr., transito s rbesci grei 36.— cr. p n  37.— cr., transito de mijloc 35.— cr. p n  36.— cr., transito u ori 36.— cr. p n  37.— cr.,  ng    i cu ghindă — cr. p n  — cr. per 4% cumpeni  la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 20 Februarie st. n.

Timișoara: 24 2 5 63 23.

Viena: 29 12 55 31 35.

Cursul pie ei din Sibiu.

din 22 Februarie st. n. 1886.

H�rtie-monetă română	Cump.	8.60	v�nd.	8.63
Lire turcesci		11.10		11.15
Imperiali		10.10		10.15
Ruble rusesci		1.22		1.23

Bursa de Bucure ci.

Cota oficială dela 19 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	94.1/4	v�nd.	94.3/4
Rur. conv. (6%)		86.—		86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.		266.—		267.1/2
Banca națională a României		1085.—		1183.—
Impr. ora�. Bucure�ci		29.—		—
Act. de asig. Na�ional�		224.—		—
Credit mob. rom.		—		—
Serisuri fonciare urbane (5%)		81.—		81.—
Schimb 4 luni		—		34.—
Societ. const.		187.1/2		230.1/2
Aur		16.1/4		16.1/2

Bursa de Budapeșta

din 19 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung.	6%	103.05
" " " " "	4%	94.40
" " h�rtie	5%	152.50
�mprumutul căilor ferate ung.		
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)		99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)		127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)		114.—
Bonuri ale ung.		104.25
" " " cu cl. de sortare		104.25
" " " b�n��ene-timi�ene		104.25
" " " cu cl. de sortare		104.—
" " transilvane		104.25
" " croato-slavone		103.50
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin		99.25
�mprumut cu premiu ung.		118.50
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin		124.—
Renta de h�rtie austriacă		84.60
" " argint austriacă		84.75
" " aur austriacă		113.30
Losurile austr. din 1860		140.25
Ac�iunile băncei austro-ungare		879.—
" " de credit ung.		309.25
" " austr.		300.40
Serisuri fonciare		
Argintul		
Galbeni �mp�r�te		
Napoleon-d'ori.		
Mărci 100 imp. germane		
Londra 10 Livres sterlinge		40

Bursa de Viena

din 19 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	103.75
" " " " "	4%	94.80
" " h�rtie	5%	152.75
�mprumutul căilor ferate ung.		
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)		99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)		126.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)		113.50
Bonuri rurale ung.		104.50
" " " cu cl. de sortare		104.50
" " " b�n��ene-timi�ene		104.25
" " " cu cl. de sortare		104.25
" " transilvane		104.50
" " croato-slavone		103.75
Despăgubire pentru di�ma ung. de vin		99.25
�mprumut cu premiu ung.		118.25
Losuri pentru regularea Tisei �i Seghedin		124.—
Rentă de h�rtie austriacă		85.40
" " argint austriacă		85.40
Rentă de aur austriacă		113.55
Losuri austr. din 1860		140.25
Ac�iunile băncei austro-ungare		873.—
" " " austr.		309.—
" " de credit ung.		302.40
Argintul		
Galbeni �mp�r�tesci		5.96
Napoleon-d'ori.		10.03
Mărci 100 imp. germane		61.85
Londra 10 Livres sterlinge		126.40

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porcșano		Tren de porcșano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus		Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus		Copșa mică				
Viena		7.15	3.15		București			7.45		Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20		Copșa mică	1.11			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57		Șeica mare	1.32				
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	12.20	4.53			Loamneș	2.01				
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	—	—	2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot	12.25	5.19			Ocna	2.24				
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	1.28	{	6.22	2.55		{	4.00	6.05		Orăștia	1.19	5.41			Sibiiu	2.44				
		6.46	9.45	1.52	6.22		3.38	4.18	6.19		11.09	3.56	5.20		Simeria (Piski)	1.48	6.08							
Várad-Velencze			9.59	2.—	Feldioara	7.01	3.38			Deva	4.38	6.46			1.48	6.08			Sibiiu	10.25				
Fugyi-Vásárhely			10.28	2.11	Apatia	7.33	4.17				4.51	7.—			2.35	6.39			Ocna	10.46				
Mező-Telegd			11.36	2.34	Ágostonfalva	8.01	4.47				5.10	7.23			3.04	7.04			Loamneș	11.09				
Rév		7.14	12.10	3.18	Homorod	8.45	5.42				5.38	7.51			3.36	7.29			Șeica mare	11.32				
Bratca		7.42	12.10	3.41	Hașfalău	10.10	7.37				5.57	8.10			3.50	7.41			Copșa mică	11.52				
Bucia			12.46	3.41	Sighișoara	10.39	8.21								4.25	8.12								
Ciucia			1.48	4.01	Elisabetopole	11.19	9.05								5.09	8.49								
Huiedin		8.31	3.09	4.26	Mediaș	11.54	9.43								5.56	9.29								
Stana		9.01	3.42	5.08	Copșa mică	12.12	10.02																	
Aghiriș			4.12	5.27	{	12.37	6.—																	
Ghirbău			4.30	5.50		12.56	6.20																	
Nedeșdu			4.48	6.02	Micăsasa	1.30	6.59																	
Cluj	{		5.17	6.24	Blaj	1.45	7.15																	
		10.01	6.43	7.03	Crăciunel	2.34	7.43																	
Apahida	12.05			7.03	Teiuș	2.55	8.—																	
Ghiriș	12.31			7.26	Aidul	3.17	8.29																	
Cucerdea	2.16			8.54	Vințul de sus	3.24	8.55																	
Uioara	3.32			9.43	Uioara	3.24	8.55																	
Vințul de sus	3.41			9.51	Cucerdea	3.36	9.04																	
Aidul	3.50			9.58	Ghiriș	4.11	9.32																	
Teiuș	4.25			10.24	Apahida	5.36	10.32																	
Crăciunel	5.41			10.59	{	5.56	12.32																	
Blaj	6.02			11.28		6.16	6.08	12.59	8.—															
Micăsasa	6.40			11.44	Nedeșdu	6.37		8.34																
Copșa mică	7.—			12.18	Ghirbău	6.53		8.59																
Mediaș				12.18	Aghiriș	7.08		9.56																
Elisabetopole				12.18	Stana	7.34		10.16																
Sighișoara				12.18	Huiedin	7.55	7.14	11.04																
Hașfalău				12.18	Ciucia	8.37	7.43	12.17																
Homorod				12.18	Bucia	8.53		12.47																
Ágostonfalva				12.18	Bratca	9.12		1.21																
Apatia				12.18	Rév	9.31	8.22	2.05																
Feldioara				12.18	Mező-Telegd	10.06	8.48	3.08																
Brașov	{			12.18	Fugyi Vásárhely	10.25		3.39																
				12.18	Várad-Velencze	10.35		3.55																
Timiș				12.18		10.41	9.13	4.06																
Predeal				12.18	Oradea-mare	10.51	9.18	10.37																
București				12.18	P. Ladány	12.50	10.38	1.45																
				12.18	Szolnok	3.06	12.14	5.34																
				12.18	Budapesta	6.00	2.10	10.05	10.30															
				12.18	Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiiu								
	Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus		Copșa mică			
Viena		11.—			Teiuș		11.09	3.56	5.20	Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56	5.20
Budapesta	8.05	8.—			Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia	11.56	4.27	5.57	
Szolnok	11.02	12.00			Vințul de jos	12.20	4.53			Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos	12.20	4.53		
Arad	{	3.37	5.55		Șibot	12.25	5.19			Arad	3.37	5.55		Șibot	12.25	5.19		
		4.00	6.05		Orăștia	1.19	5.41			4.00	6.05		Orăștia	1.19	5.41			
Glogovaț		4.18	6.19		Simeria (Piski)	1.48	6.08			Glogovaț	4.18	6.19		Simeria (Piski)	1.48	6.08		
Györök		4.38	6.46		Deva	2.35	6.39			Györök	4.38	6.46		Deva	2.35	6.39		
Pauliș		4.51	7.—		Branicica	3.04	7.04			Pauliș	4.51	7.—		Branicica	3.04	7.04		
Radna-Lipova		5.10	7.23		Ilia	3.36	7.29			Radna-Lipova	5.10	7.23		Ilia	3.36	7.29		
Conop		5.38	7.51		Gurasada	3.50	7.41			Conop	5.38	7.51		Gurasada	3.50	7.41		
Béřzava		5.57	8.10		Zam	4.25	8.12			Béřzava	5.57	8.10		Zam	4.25	8.12		
Soborșin		6.42	8.58		Soborșin	5.09	8.49			Soborșin	6.42	8.58		Soborșin	5.09	8.49		
Zam		7.14	9.28		Béřzava	5.56	9.29			Zam	7.14	9.28		Béřzava	5.56	9.29		
Gurasada		7.43	9.56		Conop	6.18	9.49			Gurasada	7.43	9.56		Conop	6.18	9.49		
Ilia		8.01	10.17		Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14		Ilia	8.01	10.17		Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14	
Branicica		8.21	10.38		Pauliș	7.12	10.37	6.30		Branicica	8.21	10.38		Pauliș	7.12	10.37	6.30	
Deva		8.47	11.05		Györök	7.27	10.52	6.47		Deva	8.47	11.05		Györök	7.27	10.52	6.47	
Simeria (Piski)		9.40	11.55		Glogovaț	7.56	11.18	7.17		Simeria (Piski)	9.40	11.55		Glogovaț	7.56	11.18	7.17	
Orăștia		10.10	12.24		Arad	8.10	11.32	7.32		Orăștia	10.10	12.24		Arad	8.10	11.32	7.32	
Șibot		10.34	12.53		Szolnok	9.—	12.27			Șibot	10.34	12.53		Szolnok	9.—	12.27		
Vințul de jos		11.04	1.22		Budapesta	2.39	5.10			Vințul de jos	11.04	1.22		Budapesta	2.39	5.10		
Alba-Iulia	6.59	11.31	1.40		Viena	6.50	8.16			Alba-Iulia	6.59	11.31	1.40	Viena	6.50	8.16		
Teiuș	7.33	12.05	2.24			6.05				Teiuș	7.33	12.05	2.24			6.05		

Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)				
	Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus
Simeria	11.50	2.33			Petroșeni	6.49	9.33		
Streiu	12.27	3.23			Banița	7.27	10.14		
Hațeg	1.19	3.49			Crivadia	8.06	10.54		
Pui	2.10	4.40			Pui	8.50	11.37		
Crivadia	2.57	5.28			Hațeg	9.13	12.17		
Banița	3.35	6.07			Streiu	10.16	12.58		
Petroșeni	4.04	6.39			Simeria	10.53	1.35		

Arad—Timișoara					Timișoara—Arad				
	Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus
Arad	6.00	8.18			Timișoara	6.02	5.00		
Aradul nou	6.25	8.32			Mercizfalva	6.26	5.56		
Németh-Ság	6.50	8.51			Orceizfalva	6.40	6.07		
Vinga	7.19	9.07			Vinga	6.52	6.32		
Orceizfalva	7.38	9.20			Németh-Ság	7.06	6.53		
Mercizfalva	7.56	9.32			Aradul nou	7.21	7.24		
Timișoara	8.42	10.09			Arad	7.53	7.40		

Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș				
	Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus
Ghiriș	10.37	4.16			Turda	8.20	1.41		
Turda	11.04	4.37			Ghiriș	8.41	2.06		

Simeria (Piski)—Uniedoara					Uniedoara—Simeria (Piski)				
	Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porcșano	Tren omnibus	Tren omnibus
Simeria (Piski)	6.40				Uniedoara	10.18			
Cerna	7.01				Cerna	10.44			
Uniedoara	7.30				Simeria (Piski)	11.30			